

derom. Og det er en Bevægelse, som navnlig har haft stor Tilslutning ude i Landet, og den højtærede Indenrigsminister er selv en varm Forsvarer og Repræsentant for den Bevægelse, Skyttebevægelsen, hvor Gymnastikken i saa høj Grad har vundet Fodfæste. Derfor forekommer det mig, at dette, at vi kræve Ungdommens fysiske Opdragelse, er af ganske overordentlig stor Betydning; og jeg siger, at vi staa langt tilbage her, vi maa ofre meget mere, og hvis vi i vort Forslag have antydnet dette, er det netop, fordi vi ikke ville en Slægt, der er krumrygget, en Slægt, som mangler aandelig Elasticitet, som mangler fysisk Kraft, men vi ville en Slægt, som baade legemlig og aandelig kan ranke sig og bære Danmarks Skæbne et godt Stykke frem i Tiden. Det er det, vi ville, ikke en Tid, hvor Menneskene kun tænke paa Fornøjelser, hvor Nydelsessygen breder sig, nej, stik imod: en tarvelig, sund Levevis, en fysisk Opdragelse, det er det, som vil være det allerbedste Værn for det Folk, som agter at bevare sin Uafhængighed.

Jeg vil slutte med at sige, at i Kampen mod de efter min Mening nedbrydende Magter, der ere i vort Samfund, Kapitalismen og Militarismen, kan, det vil man forstaa, den socialdemokratiske Politik aldrig forlade det Standpunkt, paa hvilket den har staaet gennem alle de Aar, der har været Socialdemokrater. Vor Stilling er een Gang given. Vi skulle og maa være Modstandere af et økonomisk System, der undertrykker de smaa, og af et System som Militarismen, der staaer i nøjeste Pagt dermed, og som ogsaa kan bruges mod denne Underklasse, hvis man kan tro, hvad en anset militær har sagt. Men er der disse nedbrydende Kræfter, saa er der ogsaa opbyggende Kræfter. Den gamle Fredsven, Frederik Bajer, blev interviewet forleden Dag og udtalte sig meget mismodig mod de af Regeringen forelagte Lovforslag. Han gik saa hen til Vinduet og saa Arbejderne myldre ud fra Fabrikker og Værksteder ved Fyraftenstid, og han sagde da: Men jeg tror paa dem dernede, og jeg siger de Herrer, De komme til at tro paa dem. Det er dem, som bære Landet, det er dem, som ere Nationens Fremtid, og ikke de Herrer's Forsvarslove eller de Herrer's Politik.

Sigvald Olsen: Da vi for en 6—7 Aar siden begyndte Diskussionen her i Salen om det Forslag, som var stillet af den daværende Regering om Nedsættelse af

Forsvarskommissionen, havde jeg den Ære at være Ordfører paa mit Partis Vegne, og jeg gjorde da gældende, at hvad det drejede sig om, var at komme bort fra de Beskyldninger, som man fra en vis Side havde rettet mod anderledes tænkende, at de ikke var besjælede af Fædrelandskærlighed, at de ingen Kærlighed havde til det Land, hvori de levede. Jeg maa sige, at det glæder mig, at der, efter at disse Forslag ere komne frem, synes langt fra at være den Tendens oppe hos de samme Medborgere til at beskyldte anderledes tænkende for ikke at have tilstrækkelig Fædrelandskærlighed; det betragter jeg som et Fremskridt. Og naar Flertallets Ordfører saavel i Aften som forleden Dag, da han indledede Diskussionen, flere Gange pointerede, at det gjaldt om at respektere den Opfattelse, som de forskellige Partier havde gjort gældende i det i Kommissionsbetænkningen indlagte Forslag, er jeg ham meget taknemmelig for disse Udtalelser, idet jeg tror, at de indadtil ville have den Følge, at man paa en mere aaben Maade kan give sin Mening Udtryk. Det var grimt tidligere, i 80erne og 90erne, kort sagt før Systemskiftet, at man overalt, naar man var sammen med Modstandere, skulde høre dem beskyldte os og ogsaa den Gang Venstre for ikke at have den rette Kærlighed til Fædrelandet, fordi vi ikke vilde gaa med til at stramme Militærskruen og gaa med til de Fodringer, som kom fra Højres Side.

Det har derimod undret mig og ogsaa mine Partifæller, af hvilke jo adskillige have haft Ordet her, at Venstre har kunnet gaa med til det Flertalsforslag, som Forsvarskommissionen har stillet. Det forekommer mig, at dette Forslag allerede forlanger langt mere, end man er berettiget til at gaa ud fra, at Venstre vilde gaa med til. Thi hvad er det, Venstre har præciseret i alle de mange Aar, forinden det overtog Regeringen? Det er dette, at man burde og skulde ned med Militærudgifterne, at man maatte komme bort fra Landbefæstningen om København og komme til Erkendelse af, at man ikke kunde forsvare sin Neutralitet, men maatte indskrænke sig til at konstatere den. Det var den ærede Ordførers Stilling tidligere, og derfor er det ikke saa mærkeligt, at vi nu ere forbavsede over den Vending, Sagen har taget. Nu er der fra den højtærede Forsvarsminister blevet forelagt et Forslag, der kræver nogle fortifikatoriske Anlæg i en Linie fra Vedbæk ned til Køge. Der protesteres, naar vi kalde det en ny